

ՓՈԽԱՆՑՈՒՄՆԵՐ ԱԶԳԱՆՎԱՆԱԿԵՐՏ ՀԻՄՔԵՐԻՆ

Ազգանունը, ինչպես անձնանունը կամ տեղանունն այն գլխավոր միջոցն է, որով միակը տարբերվում է ընդհանուրից: Տարբեր ժողովուրդներ, ելնելով իրենց ազգային եւ լեզվական առանձնահատկություններից, տարբեր մոտեցում են տվել ազգանվանը: Օրինակ՝ քանի որ չինացիների բառերը շատ կարճ են, նրանց ազգանուններն էլ կարճ են, հիմնականում՝ միավանկ, ինչպես՝ Չան, Լի, Սուն, Շի: Ռուսերենում թեւեւ կամ ազգանուններ, որ արմատական բառեր են, ինչպես՝ Заяц, Лиса, Волк, սակայն առավել օրինաչափ են ածանցավոր կազմությունները: Ռուսերենի ազգանվանակերտ ածանցներն են – ов//ев (Волков, Иванов, Зайцев, Камышев) – ин//-ын (Галкин Капустын): Ռուսերենի ազգանուններն ունեն բառակազմական հետեւյալ առանձնահատկությունը. կնոջ ազգանվանը ավելանում է a վերջավորությունը, որը կցվում է ազգանվանակերտ ածանցին (Волкова, Зайцева, Галкина եւ այլն):

Հին հայերենում ազգանունները ձեւավորվում էին – ունի մասնիկով, ինչպես՝ Առաւստունի, Ամատունի, Բզմունի, Ռշտունի, ավելի ուշ՝ պարսկերենից փոխառված -եան (-յան) վերջածանցով (Մուշեղեան, Զմայակեան, Մանուէլեան եւ այլն):

Ժամանակակից հայերենի ազգանունները, բաղադրյալ (բառակազմորեն վերլուծելի) կազմություններ են, որոնք սերում են «ազգանվանակերտ հիմք + ազգանվանակերտ ածանց»¹ կաղապարով: Որպես ազգանվանակերտ ածանց են դիտվում –ան//անգ, –ունի, –ենց, –ունց, –անց, –աօհ, –եօհ, –օհ, –ց բաղադրիչները, որոնցից առավել գործածականը –ան ձեւությն է:

Հայերենի ազգանվանակերտ հիմքերի մի ստվար խումբը փոխառյալ է, այսինքն հայերենին է փոխանցվել պարսկերենից, արաբերենից, թուրքերենից եւ այլ լեզուներից: Շրջանցելով մմանատիպ կազմությունները՝ անդրադառնանք բուն հայերեն ազգանվանակերտ հիմքերով կազմված ազգանուններին: Սրանք կարող ենք բաժանել երեք խմբի.

1. անձնանուններից առաջացած ազգանվանակերտ հիմքեր,
2. տեղանուններից առաջացած ազգանվանակերտ հիմքեր,
3. հասարակ անուններից առաջացած ազգանվանակերտ հիմքեր:

¹ Տ.Ավետիսյան, «Հայկական ազգանուն», Ե., 1987թ., 223 էջ:

1. Անձնանուններից առաջացած ազգանվանակերտ հիմքերը հայերենում հիմնականում արական անձնանուններ են, ինչպես՝ Հովհաննիսյան, Թոգոթյան, Գեղամյան, Արմենակյան, Արամյան, Արտաշեսյան եւ այլն: Սակայն հանդիպում են նաեւ իգական անձնանուններով կազմված ազգանուններ, ինչպես՝ Շուշանյան, Մանանյան եւ այլն:

Այս խմբի ազգանունների կադապարն է անձնանուն + լան վերջածանց:

2. Հայերենում քիչ չեն նաեւ տեղանուններից առաջացած ազգանվանակերտ հիմքերը:

Հայկական ազգանուններում տեղանունների կիրառությունը երկար պատմություն ունի: Դեռեւս IV դ-ում թե՛ բարձր դասը եւ թե՛ հոգեւորականությունը անձնանվանը զուգահեռ դնում էին այն տեղանունը, որտեղ ծնվել էին, բնակվում էին եւ կամ կրթություն էին ստացել, օրինակ՝ Դելոնդ Վանանեցի, Մովսես Խոռենացի, Սարգիս Տալեհ, Մկրտիչ Մեծոփեցի, Կոստանտին Եռանցացի եւ այլն:

Տեղանվանական հիմքով են ձեւավորված նաեւ այն ազգանունները, որոնք կազմված են տեղանուն + լան կադապարով, ինչպես՝ Եռեւանյան, Խառոեռույան, Վանյան:

Այսպիսով, տեղանվանական հիմքով ազգանուններում կենսունակ են հետեւյալ կադապարները՝ տեղանուն + -ացի, -եցի, -ցի, -զ, -լան ազգանվանալեզու ածանց:

3. Հայկական ազգանուններում տարածված են նաեւ հասարակ անուններից փոխանցված ազգանվանակերտ հիմքերը: Առանձնացնում են ազգանվանակերտ հիմքեր դարձած հետեւյալ բառախմբերը. «արհեստավոր, զբաղմունք» իմաստով ազգանվանակերտ հիմքեր», «պաշտոն, աստիճան իմաստով ազգանվանական հիմքեր», «մականվանական հիմքեր»:² Ստորեւ սրանց կանդրադառնանք ավելի մանրամասն՝ միաժամանակ նշելով, որ կան մի շարք այլ իմաստներ ունեցող հասարակ գոյականներ էլ, որոնք մասնակցում են ազգանվանական հիմքերի ձեւավորմանը: Այդ գոյականները խմբավորել ենք ըստ իմաստային ընդհանրությունների:

1. Արհեստ, զբաղմունք, ապշտոն նշող գոյականներով են կազմված այն ազգանունները, որոնց ազգանվանակերտ հիմքերն արտացոլում են մարդկային գործունեության տարբեր ոլորտներ: Այս դեպքում ազգանունը ներկայանում է արհեստ, զբաղմունք գույք տմոռ գուանան + -ճի (-ցի, -չի) փոխառյալ եւ գործ, -առաղ, -նոսի, -տաշ, -իչ, -հաւո, -կաւո, -ոռո, -թուխ, -լան, -իկ ածանց կամ

² Տ. Ավետիսյան, Հայկական Ազգանուն, Եր.:

ածանցակետա + լան ազգանվանակերտ ածանց կաղապարով: Օրինակ՝
Սանդագոռծուան, Նեղևաղաղուան, Քառակնփուան, Քառտաշուան, Փայտահատուան,
Սափոհիսուան, Հագթուխուան, Ջառազաանուան, Կոշկակարուան, Ծոցիսուան եւ այլն:

Այս կաղապարը կարող ենք ներկայացնել նաեւ առիեստի անվանում +
զոռծող անծ-իմաստով ածանց + ազգանվանակերտ ածանց ձևով:

2. Պաշտոնանուն հիմքով են կազմված Վառժապետուան, Մաքսապետ-
ուան, Տասնապետուան, Մառապետուան, Աթոռակալուան, Սառկավազուան, Տեղտեղ-
ուան, Դահուան եւ այլ ազգանուններ:

3. Բնութեան եռեւութենեղ, առարկանեղ նշող հասարակ գոյականներով
են կազմված Առեւուան, Արեւիկուան, Լուսինյան, Աղշաուսուան, Լուսուան,
Մոռիսուան, Ասիւան, Ծոփուան, Անունգ եւ այլ ազգանուններ:

4. Բուսանուն գոյականներով են կազմված Բամբակուան, Ծառիկուան,
Ծառուկուան, Ծառատակուան, Սեխուան, Խնձողուան, Նառիմբուան, Մասուուան,
Տանձիկուան, Կոռնտուան, Կորեկուան, Չավարուան, Սիսեռուան, Սիտողուան,
Դանդուռուան, Ցողունյան, Պտուղուան ազգանունները:

5. Ազգանվանական հիմքեր կարող են դառնալ թոշանուն գոյական-
ները, ինչպես՝ Լոռիկուան, Կաթավան, Սիճամառուան, Առծիվուան, Բագեւան եւ
այլն:

6. Ազգանվանական կապեր նշող զուականներ, ինչպես՝ Պապիկուան,
Հառիկուան, Թոռիկուան, Քեռիկուան:

7. Այլիմաստ հասարակ գոյականներ, ինչպես՝ Կտակուան, Կտավուան,
Քառաթուան, Փայտուան, Տոնիկուան, Սողուան, Ոսկանուան, Խաչեւան, Խաչեղուան,
Խաչեղեսուան, Թաթիկուան, Թազավողուան, Ծամեղուան, Դառաասուան, Դեղուան,
Դուռուան, Թանառուուան եւ այլն:

Այժմ անդրադառնանք ազգանվանակերտ հիմքերի կազմությանը:

Ըստ կազմության ազգանվանակերտ հիմքերը լինում են ապագ,
ածանցավոր եւ քառադոր:

1. Կազմութեամբ ապագ են այն ազգանվանակերտ հիմքերը, որոնք մեկ
բաղադրիչից կազմված բառակազմորեն չվերլուծվող հասարակ անուններ են,
ինչպես՝ Առեւուան, Լուսինյան, Մոռիկուան, Ասիւան, Ծոփուան, Անունգ, Բամբակուան,
Խնձողուան, Ծառիկուան, Մասուուան, Նառիմբուան, Կորեկուան, Չավարուան,
Սիսեռուան, Սիտողուան, Ցողունյան, Պտուղուան, Կաթավան, Առծիվուան, Բագեւան
եւ այլն:

Երբեմն ազգանվանակերտ հիմքը կարող է ենթարկվել որոշակի
փոփոխությունների՝ հնչյունափոխվել, ստանալ հոգնակերտ եւ այլն:

Այսպես՝ Ծամեղյան եւ Խաչեան ազգանուններում ազգանվանական ծամ եւ խաչ հիմքերին ավելացել է -եր հոգնակերտ մասնիկը:

Ոսկուան ազգանվան ազգանվանակերտ հիմքը ենթարկվել է ի>ո հնչյունափոխության (ոսկի>ոսկո), ինչը ոսկի գոյականի այլ գործածություններում բացակայում է, քանի որ ի>ո հնչյունափոխությունը հայերենին բնորոշ է:

Խաչեան ազգանվան ազգանվանակերտ հիմքը կազմվել է ե ծայնավորի հավելումով խաչ + ե + յան: (Հնարավոր է նաեւ -եը հոգնակերտի ը բաղաձայնի անկումը. Խաչե(ր)+յան):

2. Ածանցամոտ ազգանվանակերտ հիմքերո սերում են հասառակ գուական + -իկ, -ուկ, -ակ, -ամոդ, -առան, -ական ածանց կաղապարներից: Ինչպես՝ Արեւիկան, Տանձիկան, Լոռիկան, Տոնիկան, Հայրիկան, Պապիկան, Թաթիկան, Ծառուկան, Տոնականան, Թագավորան, Թանգառանան եւ այլն:

Ինչպես արդեն ասել ենք, արիեստ, զբաղմունք, պաշտոն նշող ազգանվանակերտ ածանցավոր հիմքերում ածանցն ունի «որեւէ գործով զբաղվող, ինչ-որ արիեստ ունեցող» նշանակությունը: Բերենք նման ածանցներով կազմությունների օրինակներ.

-աան - Պարտիզականյան, Հացականյան, Ջրաղացականյան (Ջրաղացականյան), Դաշտապանյան,

-աղաղ - Ներկարարյան, Լուսարարյան, Խոհարարյան,

-իչ - Ոսկերիչյան, Սափրիչյան, Քարոզիչյան,

-ոդդ - Որսորդյան, Խաղախորդյան (նշանակում է «կաշեգործ»),

-ւան - Որսկանյան,

-աժ - Տավարաժյան,

-ամոդ - Ճգնավորյան, Դատավորյան,

-իկ - փոքրացուցիչ, փաղաքշական ածանցով կազմված,

Ծոցիկան ազգանունը միակն է, որ նշում է արիեստ,

Ծոց բարբառային բառն այս դեպքում նշանակում է «մանյակ», իսկ ծոցիկը՝ «մանյակագործ»:

3. Բառառուալ ազգանվանակերտ հիմքերո հիմնականում երկբաղադրիչ են եւ սերում են գուական + գուական, թվական + գուական, գուական + ածական, գուական + բայ կաղապարներից: Սրանք լինում են թե՛ հոդակապով եւ թե՛ անհոդակապ կազմություններ:

Գուական + գուական նառաառով են կազմված Նախշաբառան, Խաչեռեստան, Սիռադեղան, Թանառուռան, Լուսաառոնան, Խաչաառոնան, Տանուտեղան եւ այլ ազգանուններ, որոնցից Սիռադեղան (ե>ի) եւ

Տանուտեղյան (ու>ա) ազգանունների առաջին բաղադրիչները հնչյունափոխված են:

Ածական + գոյական սառապառով են կազմված Մեծատունյան, Կարմրամորոսյան, Կարմիրշալյան եւ այլ ազգանուններ:

Գուսկան + քալաթմատ կաղապարով են կազմված Մահտեսյան, Ծառահատյան, Մառոսկեղյան, Ոռմնադիրյան, Պատշառյան, Փալտահատյան, Փողիառյան, Հազթուխյան, Նավավարյան, Համեսյան, Գրքաշառյան, Ջրքաշյան եւ այլ ազգանուններ:

Գոյական բաղադրիչն ազգանվանակերտ հիմքերում կարող է հանդես գալ երկու ձևով՝ հնչյունափոխված եւ անհնչյունափոխ: Վերը թվարկված ազգանուններում հնչյունափոխություն է դիտվում Գրքաշառյան (ի>ը) եւ Ջրքաշյան (ու>ը) ազգանուններում: Ջրքաշյան ազգանվան հիմքը ջրքաշխ եւ ջուր բաշխող՝ բաղադրյալ կազմությունն է:

Գուսկան + քալահիմք կաղապարով կազմություններում «արիեստավոր» իմաստով ազգանուններ է կազմում հատկապես քաղ բաղադրիչը, ինչպես՝ Քառակոսիան, Քառտաշյան, Քառհանյան:

Արիեստների, զբաղմունքների, պաշտոնների, պատվանունների անվանումներից ծագած ազգանվանակերտ հիմքերի կարգում հաճախ են հանդիպում մի շարք արմատներ, որոնք, ավելանալով գոյականին, ցույց են տալիս տվյալ արիեստը զբաղմունքը, պաշտոն ունեցողին: Նման կաղապարով կազմված ազգանվանակերտ հիմքերի գոյական բաղադրիչը բարդության կազմում կարող է հանդես գալ թե՛ հնչյունափոխված, թե՛ անհնչյունափոխ տարբերակով:

Հասարակ գուսկան (անհնչյունափոխ) + ա հոռակաա + «գոռծ» կաղապարով են կազմված Խոտագործյան, Հացագործյան, Սանրագործյան, Արծաթագործյան ազգանունները:

Հասարակ գուսկան (հնչյունափոխված) + ա հոռակաա + գոռծ» կաղապարով են կազմված Սաագործյան (ի>ը), Խեցեգործյան (ի+ա>ե), Կաշեգործյան (ի+ա>ե) ազգանունները:

Հասարակ գուսկան + ա հոռակաա + «կար» կաղապարով են կազմված Մաշկակառյան անհնչյունափոխ հիմքով եւ Կոշկակառյան (ի-ի սղում) հնչյունափոխված հիմքով ազգանունները:

Հասարակ գուսկան + ա հոռակաա + «անետ» կաղապարով կազմված ազգանվանական հիմքերը պաշտոնանուններ են, այսինքն ցույց են տալիս որեւէ պաշտոն, զբաղմունք ունեցողի: Այսպես՝ Ջրանետյան, Վառժապետյան, Մաքսապետյան, Դասապետյան:

Սրանցից հնչունափոխված բաղադրիչով կազմությունն է Ջոռանտան (ու>ը) ազգանունը:

Բազառծակ քմական + ա հոռականա + «անտ» նաղաաառով են կազմված Հազաղապետան եւ Տասնապետան ազգանունները, որոնց ազգանվանակերտ հիմքերը զինվորական պաշտոնանուններ են:

Կան մի խումբ ազգանվանակերտ հիմքեր, որոնք եկեղեցական աաշտոնանուններ կամ սպասավորների անվանումներ են, ինչպես՝ Ժամհառան, Ժամնույան, Սառնավազան, Հաւոապետան, Մաւոապետան, Սթոռակաւան, Գանծապետան, Վեհապետան եւ այլն:

Վեռոհիշաւներից զուական + զուական նաղաաառով են կազմված Հաւոապետան, Մաւոապետան, Գանծապետան ազգանունների ազգանվանական հիմքը:

Գուական + քաւառմաւ նաղաաառով են կազմված Ժամհառան, Ժամնույան, Սթոռակաւան ազգանունների ազգանվանական հիմքերը:

Ածական + զուական նաղաաառով է կազմված Վեհապետան ազգանվան ազգանվանական հիմքը:

Այս խմբի բոլոր ազգանունները կազմվում են անհնչունափոխ հիմքերով:

Սինչ այժմ մեր ուսումնասիրած բոլոր բաղադրյալ ազգանվանական հիմքերը երկբաղադրիչ էին, այսինքն կազմված էին երկու իմաստակիր ձեւույթներից:

Եռաբաղադրիչ բաղադրյալ հիմքով է կազմված Ջոռաազաանան (առկա է նաեւ Ջաղացպանյան տարբերակը)՝ զուական + զուական + «ազան» ածանց + ազգանվանակերտ ածանց նաղաաառով ազգանունը:

Այսպիսով, հայերենի բոլոր ազգանունները բաղադրյալ կազմություններ են և կազմված են ազգանվանական հիմք (պարզ, ածանցավոր կամ բարդ) + ազգանվանակերտ ածանց կաղապարով:

ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

1. Տ.Ավետիսյան, «Հայկական ազգանուն, Ե, 1987թ.
2. Տ.Ավետիսյան, Հայոց ազգանունների բառարան, Ե, 2000թ.
3. Դր. Աճառյան, Հայոց անձնանունների բառարան, Խ.Ե, Ե, 1962թ.